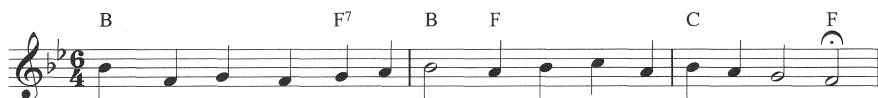

sł. Z. Neumeister

muz. J. Cruger

1. Je - zus grzesz-nych przy-jąć chce! Ciesz-cie tą no - wi - ną bło - ga
2. Nie na łas - kę, lecz na gniew grzesz-ni so - bie za - słu - ży - li.
3. Pójdź - cie, peł - ni bied i ran, pójdź-cie, wszys-cy za-smu-ce - ni.
4. Więc skru-szo - ny i - dę już i wy - zna - ję prze-wi - nie - nia.
5. Mam tę uf - ność—choć-by grzech ja - ko szkar-łat był czer-wo - ny,

1. wszyst-kich, co się ma - ją źle, że choć po - szli błęd-ną dro - gą,
2. Pan zaś, co swą prze - łał krew, ku nim się mi - łość-nie chy - li,
3. Je - zus Zbawca, Król i Pan grzesz-nych w Bo-że dzie-ci zmie - ni.
4. Zbaw - co, Ty me ser - ce skrusz, bym, do - stą - pił od - pu-szcze - nia!
5. mo - że jed - nak przez Twą krew ja - ko śnieg być wy-bie - lo - ny.

1. w Nim zba-wie - nie znaj - dą swe — Je-zus grzesz-nych przy-jąć chce.
2. w Sło - wie im po - sel - stwo śle — Je-zus grzesz-nych przy-jąć chce.
3. Wia - rą krzep-cie ser - ca mdłe— Je-zus grzesz-nych przy-jąć chce.
4. To - bie u - fa ser - ce me — Je-zus grzesz-nych przy-jąć chce.
5. Ja tej wia - ry chwy-tam się — Je-zus grzesz-nych przy-jąć chce.